

คำยืมภาษาจีน “ลั่ง” : ที่มาและการเปลี่ยนแปลงทางความหมาย

The Origin of meaning and semantic changes of the Chinese loanword “ลั่ง” (lóng)

วิไล ลิ้มถาวรานันต์

WILAI LIMTHAWARANUN

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Assistant Professor in Oriental of Department, Faculty of Humanities and Social Science, Burapha University

E-mail: wilai_l2000@yahoo.com

Received: 25 September 2021 / Revised: 11 October 2021 / Accepted: 15 October 2021

บทคัดย่อ

คำว่า ลั่ง (lóng) เป็นคำยืมภาษาจีน ซึ่งออกเสียงตามภาษาจีนแต้จิ๋ว ในภาษาจีนคือ อักษร 廊 (láng) บทความนี้ได้ศึกษาที่มาของอักษร 廊 (láng) ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของคำว่า ลั่ง (lóng) ในระดับคำเดี่ยว และคำประสม เพื่อศึกษาวิเคราะห์ความหมายของคำว่า “ลั่ง” (lóng) ในบริบทของคำยืมในภาษาไทย พบว่า คำว่า ลั่ง (lóng) มีการใช้ในความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย ความหมายโดยตรงหมายถึง โกดัง และ โรงคัดแยกและบรรจุผลผลิตทางการเกษตร ความหมายโดยนัยได้แก่ คำว่า ลั่งจีน (lóngcin) หมายถึง นักลงทุนสัญชาติจีนที่ทำหน้าที่รวบรวมผลผลิตเพื่อการส่งออก ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงความหมาย ในลักษณะความหมายย้ายที่ จากวงศัพท์อาคารโกดังมาเป็นวงศัพท์บุคคล หมายถึง นักลงทุนที่รวบรวมผลผลิตการเกษตรเพื่อการส่งออก และมีการใช้คำว่า “ลั่ง” (lóng) เชิงอุปสรรคการแทนที่ หมายถึง ‘พฤติกรรมการกว้านซื้อผลผลิตการเกษตร’

คำสำคัญ : คำยืมภาษาจีน ลั่ง (lóng) 廊 (láng) การเปลี่ยนแปลงทางความหมาย ที่มาของความหมาย

ABSTRACT

The Chinese loanword “ลั่ง” (lóng) in Thai is derived from the Chinese character 廊 (láng) and its pronunciation is from Chinese Teochew, This article is to study of the origin of the word 廊 (láng). In terms of meaning, it has both direct and implicit meanings. The word “ลั่ง” (lóng) has a direct meaning referring to warehouses and factories for sorting and packing agricultural products. And the implicit meaning of the word “ลั่งจีน” (lóngcin) semantically transfers from the meaning of construction to investors who gather agricultural products. In

addition, "ลิ่งจิ้น" (lǐngjīn) is also used as a substitute, which refers to the act of buying large quantities of agricultural products.

Keyword: Chinese loanword, ลิ่ง (lǐng), 廊 (láng), semantic change, The source of meaning

บทนำ

คำว่า “เซี่ยหนานหยาง” (下南洋 xià nányáng) ได้แสดงถึง ดินแดนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งเป็นเป้าหมายของการอพยพของชาวจีนครั้งหนึ่งในประวัติศาสตร์ ได้แก่ หมู่เกาะในมาเลเซีย สิงคโปร์และอินโดนีเซีย รวมถึงประเทศสยาม หรือที่ชาวจีนเรียกว่า เสียนหลัว (暹罗 Xiánluó) การอพยพเข้ามาในประเทศไทยของชาวจีนเกิดขึ้นตั้งแต่สมัยโบราณ หลายระลอกและหลายรัชสมัย อาทิ การเข้ามาพำนักตั้งชุมชนจีนหรือทำการค้าตั้งแต่สมัยอยุธยา อาทิ ชุมชนจีนที่วัดพันธุเชิงวรวิหาร, “ตลาดบ้านจีน” บริเวณปากคลองขุนละคอนไชย จังหวัดอยุธยา และหลายจังหวัดในภาคตะวันออก เป็นต้น (บุญเดิม พันล้อม. 2532 : ออนไลน์) ด้วยความยึดมั่นในวัฒนธรรมและยึดถือในความเชื่อและความศรัทธาที่ติดตัวมา ชาวจีนโพ้นทะเลเหล่านั้นได้อนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมของตนเองอย่างต่อเนื่อง ดังปรากฏอาคารสถาปัตยกรรม ศิลปะ การตกแต่งอาคารแบบจีน รวมถึงการเชื่อถือในเทพเจ้า และการใช้ภาษาจีนถิ่นของตนเอง กลุ่มชาวจีนโพ้นทะเลที่อพยพเข้ามาในประเทศไทยในช่วงแรก มี 5 กลุ่มภาษา ได้แก่ ฮกเกี้ยน แคะ ไหหล้า แต่จิวและกวางตุ้ง (พรพรรณ จันทโรนานนท์. ออนไลน์) มักอาศัยอยู่เป็นกลุ่มก้อนและธำรงรักษาวัฒนธรรมที่ติดตัวมาอย่างเหนียวแน่น ตลอดจนมีการสื่อสารภาษาถิ่นของตนเอง ซึ่งได้ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยอย่างมาก ทั้งด้านเศรษฐกิจการค้า สังคมวัฒนธรรม และการใช้ภาษาจีนในสังคมไทย จนเกิดเป็นคำยืมภาษาจีน ซึ่งเป็นสำเนียงภาษาจีนถิ่นใต้เป็นส่วนใหญ่ในเวลาต่อมา

คำยืมภาษาจีน (loan words) เป็นคำศัพท์ที่เกิดขึ้นจากความใกล้ชิดกัน (intimate borrowing) ของชาวไทยและชาวจีนในสังคมไทย ซึ่งเป็นผลจากการที่ชาวจีนโพ้นทะเลเข้ามาพำนักทำการค้าขาย ดำรงชีวิตและทำกิจกรรมต่างๆบนแผ่นดินไทยเป็นระยะเวลายาวนาน อันเป็นหลักฐานที่สะท้อนปฏิสัมพันธ์ระหว่างชาวไทยกับชาวจีน และสะท้อนวิถีชีวิตของชาวจีนโพ้นทะเลบนแผ่นดินไทย พิษณุ โสทธิโยธิน (2555) ได้ศึกษาพบว่า คำยืมภาษาจีนที่ปรากฏในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ส่วนใหญ่เป็นคำยืมที่มาจากภาษาจีนแต้จิ๋ว ซึ่งเป็นหมวดคำในวงศัพท์เครื่องบริโภคเป็นจำนวนมาก

คำยืมภาษาจีน นอกจากจะทำให้คำศัพท์ในภาษาไทยมีจำนวนเพิ่มขึ้นแล้ว ยังทำให้การใช้ภาษาไทยมีสีสันและมีความหลากหลาย อีกทั้ง ได้สะท้อนความเป็นพหุวัฒนธรรมของสังคมไทยด้วย เช่น คำว่า จิ้มก้อง (进贡 jìngòng) เป็นคำที่แสดงถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างชาวไทยกับชาวจีน ที่สะท้อนความสัมพันธ์ทางการทูตของไทยกับจีนในสมัยโบราณ เกี่ยวกับการส่งเครื่องบรรณาการ คำยืมบางคำได้สะท้อนวิถีการทำธุรกิจของชาวจีนโพ้นทะเลที่อาศัยในประเทศไทยเช่น คำว่า กงสี (kong-si) เป็นคำที่มาจากภาษาจีนแต้จิ๋ว (公司 gōngsī) หมายถึง ของกองกลางที่ใช้ร่วมกันสำหรับคนหมู่หนึ่งๆ, หุ่นส่วน, บริษัท. (พจนานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 : ออนไลน์) และคำศัพท์บางคำได้เกี่ยวข้องกับเรื่องราวของกลุ่มชาวจีนโพ้นทะเล เช่น คำว่า อั้งยี่ (红字 hóngzì แปลว่า อักษรสีแดง) เป็นคำที่เกี่ยวข้องกับสมาคม ซันเหอ (三合 sānhé หมายถึง สมาคมเหียนตั้) ในสมัยต้นรัตนโกสินทร์ ปัจจุบันคำว่า อั้งยี่ ได้ถูกใช้ในกฎหมาย เป็นฐานความผิด

อาญา ที่ผู้กระทำเข้าเป็นสมาชิกของคณะบุคคลซึ่งปกปิดวิธีดำเนินการและมีความมุ่งหมายเพื่อการอันมิชอบด้วยกฎหมาย.(พจนานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 : ออนไลน์) เป็นต้น

คำยืมภาษาจีนคำว่า “ล้ง” (Lǒng) เป็นคำนามทั่วไป ไม่มีความเกี่ยวข้องกับเทศกาลจีนใดๆ และไม่มีสีสันเชิงประวัติศาสตร์แต่อย่างใด อีกทั้ง ไม่ปรากฏการบรรจุคำดังกล่าวในพจนานุกรมไทย แต่ด้วยเหตุใด คำว่า ล้ง ปรากฏในเสิร์ชเอนจินของกูเกิลสูงถึง 697 ล้านรายการ (0.64 วินาที) (เว็บไซต์กูเกิล : ออนไลน์) และปรากฏในข้อมูลหลายประเภท บ้างเป็นคำทับศัพท์ชื่อร้านค้า หรือชื่อบุคคลในประเทศไทย เช่น อักษร 隆 (Lóng) หมายถึง รุ่งเรือง ได้แก่ ร้านกุนเชียงบัวยงล้ง (隆荣萬 Lóng Róng Wàn) ห้างทองยงชางล้ง (荣昌隆 Róng Chāng Lóng) เป็นต้น บ้างเป็นคำยืมที่ใช้เป็นชื่อสถานที่ท่องเที่ยว หรือเป็นคำยืมที่เผยแพร่ในข่าวสาร รายงานทางวิชาการ และบันทึกในเอกสารราชการ ได้แก่ คำว่า ล้ง 1919, ล้ง , ล้งทุเรียน, ล้งจิน, ล้งชุมชน เป็นต้น วิไลศักดิ์ กิ่งคำ (2550) กล่าวว่า คำยืมภาษาจีนบางคำมีความหมายหายไป ซึ่งเป็นปรากฏการณ์การเปลี่ยนแปลงทางภาษาและมีการเปลี่ยนแปลงตามบริบทของสังคมไทย คำว่า ล้ง (Lǒng) ที่ปรากฏใช้ในสังคมไทย มีความเป็นมาและสัมพันธ์กับคำเดิมในภาษาจีนอย่างไร และการใช้คำว่า ล้ง (Lǒng) ในบริบทสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงทางความหมายอย่างไรบ้าง เป็นประเด็นสำคัญของการศึกษาในบทความนี้

1. ที่มาของคำว่า ล้ง (lǒng)

คำว่า ล้ง (lǒng) เป็นคำยืม (loan word) โดยวิธีการทับศัพท์ ในภาษาจีน คือ อักษร 廊 ภาษาจีนกลางอ่านว่า หลาง (เครื่องหมายกำกับเสียงพินอิน láng, เครื่องหมายกำกับเสียงจู้อิน ㄌㄤˊ) คำว่า ล้ง (lǒng) มีความหมายและการออกเสียง ที่สัมพันธ์กับคำว่า 廊 (láng) อย่างไร และความหมายในบริบทของคำยืมมีเปลี่ยนแปลงทางภาษาจากคำว่า 廊 (láng) อย่างไร การศึกษาที่มาของคำว่า 廊 (láng) จึงเป็นพื้นฐานที่จะช่วยทำให้เกิดความกระจ่างเกี่ยวกับที่มาของคำว่า ล้ง ทั้งด้านความหมายและการออกเสียง

อักษร 廊 (láng) เป็นอักษรจีนโครงสร้างประสมแบบรูปและเสียง โดยมีส่วนประกอบของรูปและเสียงเป็นกลไกสำคัญในการสร้างความหมายวิธีหนึ่ง หากแต่การสร้างความหมายของอักษรจีนก็ยังคงอาศัยสัญลักษณ์รูปและเสียงในการสร้างความหมายเป็นพื้นฐาน ซึ่งแตกต่างจากภาษาอักษรวิธีที่อาศัยการประสมเสียงเป็นหลัก หรือจะอาจกล่าวได้ว่า ความหมายของอักษรจีนเกิดจากปฏิสัมพันธ์ของส่วนประกอบของอักษร เช่น อักษร 廊 (láng) เป็นอักษรที่มีการปฏิรูปการสร้างอักษรจากแบบดั้งเดิมคืออักษรรูปภาพ มาเป็นอักษรโครงสร้างประสมแบบรูปและเสียง (形声字 xíngshēngzì) ซึ่งนับเป็นวิธีการสร้างสัญลักษณ์ทางภาษา (linguistic sign) แนวใหม่

อักษร 廊 (láng) มีพัฒนาการด้านความหมายมาจากอักษรรูปภาพโบราณ (logogram) ในยุคอักษรกระดองเต่า (甲骨文 jiǎgǔwén) เป็นรูปภาพแสดงทางเข้าออกถ้ำสองด้าน เช่นเดียวกับอักษรยุคโลหะสัมฤทธิ์ ซึ่งเป็นรูปภาพกำแพงด้านตะวันออกและด้านตะวันตก

อักษรกระดองเต่า อักษรโลหะสัมฤทธิ์ อักษรยุคจั้นกั๋ว อักษรจ้วนซู อักษรลี่ซู อักษรตัวบรรจง

วิวัฒนาการของรูปอักษร 廊 ที่มา: <https://baike.baidu.com>

ต่อมาสมัยจั้นกั๋ว รูปอักษรมีการเปลี่ยนแปลงโดยส่วนล่างถูกปิดตายหรือล้อมกรอบ ซึ่งมีลักษณะคล้าย

อักษร 良 ที่มา:

<http://aivuan.chaziwane.com>

รูปดั้งเดิมของอักษร 良 (liáng) ดังที่ สวีจงซู (徐中舒 Xú Zhōngshū) กล่าวว่า อักษร 良 (liáng) เป็นต้นกำเนิดของอักษร 廊 (李圃, 2004: 577) ครั้นในยุคอักษรจ้วนซูมีการปฏิรูปการสร้างอักษรจีนครั้งใหญ่ เริ่มปรากฏอักษรโครงสร้างประสมแบบรูปและเสียง เช่นรูปอักษร (รูปต้นแบบของ 廊 láng) นับเป็นวิธีการสร้างอักษรจีนแบบการพัฒนาองค์ประกอบ (偏旁 piānpáng) ซึ่งเป็นส่วนประกอบบอกความหมายและ

ส่วนบอกเสียง และมีระบบการเขียนเป็นเส้นขีดโค้งงอ และได้เปลี่ยนมาเป็นอักษรเส้นขีดตรงทรงเหลี่ยมต้นแบบของอักษรลี่ซู และอักษรตัวบรรจง 廊 ในเวลาต่อมา

2. ความหมายประจำรูปของอักษร 廊 (láng)

อักษร 廊 (láng) อักษรโครงสร้างประสมแบบรูปและเสียง เป็นการสร้างอักษรแบบพัฒนาองค์ประกอบ โดยใช้อักษรจีนที่มีอยู่นำมาประกบกันอย่างมีระบบ และอาศัยการอนุมานหรือตีความส่วนประกอบรวมเป็นความหมายใหม่ ซึ่งเป็นกระบวนการกลายความหมายของคำ ผ่านรูปอักษรที่เป็นสัญลักษณ์ความหมายและสัญลักษณ์เสียง ดังในอักษรานุกรมลายสือจีน ชิวเหวินเจี๋ยจื่อ (《说文解字》

รูปอักษรจ้วนซู อักษร 廊
ที่มา: <https://baike.baidu.com>

Shuōwén Jiězì)¹ ระบุความหมายและเสียงอ่านของอักษร 廊 (láng) ไว้ว่า “廊，东西序也。从广、郎声。” อักษร 廊 (láng) หมายถึง กำแพงด้านตะวันออกและตะวันตก มีอักษร 广 (yǎn) หมวดยความหมาย หมายถึง บ้าน และมีเสียงอ่านเหมือนอักษร 郎 (láng)

รูปภาพเสมือนอักษร 廊
ที่มา: <http://qiuyan.chaziwang.com>

อักษร 广 (yǎn) : ส่วนบอกความหมายของอักษร 廊

อักษร 广 (yǎn) คือ ส่วนบอกความหมายหรือสัญลักษณ์ความหมาย (形旁 xíngpáng) ในอักษรานุกรมชิวเหวินเจี๋ยจื่อ (《说文解字》 Shuōwén Jiězì) ระบุว่า “广，鱼俭切” อักษร 广 (yǎn) คือ การผสมหน่วยเสียง

1 อักษรานุกรมลายสือจีน ชิวเหวินเจี๋ยจื่อ (《说文解字》) แต่งขึ้นโดย สวี เจิน สมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันออกเขียนในศตวรรษที่ 2 ตามคริสตศักราช เป็นพจนานุกรมวิเคราะห์อธิบายรูปอักษรจีน และต้นกำเนิดของอักษรจีนเล่มแรกของจีน ซึ่งได้บรรยายยสรูปกระบวนการวิวัฒนาการของอักษรจีนตั้งแต่ต้นกำเนิดจนถึงก่อนราชวงศ์ฮั่นตะวันออกอย่างเป็นระบบ

พยัญชนะ / y/ ของอักษร 鱼 (yú) กับหน่วยเสียงสระ /ǎn/ ของอักษร 俭 (jiǎn) อ่านว่า เอียน (yǎn) และระบุว่า “因广为屋也” อักษร 广 (yǎn) หมายถึง บ้านหรือห้อง ซึ่งอักษร 广 (yǎn) เดิมเป็นอักษรรูปภาพคล้ายโครงบ้าน ต่อมาในยุคอักษรจ้วนซู ได้เปลี่ยนแปลงจากเส้นขีดต่อเนื่องแนวดิ่งเป็นเส้นขีดแยกกัน ประกอบด้วยจุดแต้ม (点 diǎn) เส้นขีดขวาง (横 héng) และเส้นขีดตรงเฉียงซ้าย (撇 piě) ซึ่งเป็นระบบการเขียนอักษรจีนในปัจจุบัน

รูปภาพโครงบ้าน ที่มา

:https:// https://lifeandhomemag.com

พัฒนาการของอักษร 广 (yǎn)

อักษรกระดองเต่า อักษรโลหะสัมฤทธิ์ อักษรเสี่ยวจ้วน อักษรตัวบรรจง

ที่มา: www.pinshiwen.com/yuexie/shuojie/20200802282596.html

ตัวอย่างลายสือโบราณ อักษร 广 《说文》

ที่มา: <https://baike.sogou.com/PicBooklet>.

นอกจากนี้ ในอักขรานุกรมฉัวเหวินเจี๋ยจื่อ (《说文解字》 Shuōwén Jiězì) ยังได้ขยายความเกี่ยวกับอักษร 广 (yǎn) ไว้ว่า “象对刺高屋之形” เป็นลักษณะคล้ายชายคาของบ้านที่ปลูกบนที่สูง ซึ่ง สิว่เซิน (许慎 Xǔ Shèn) ได้ตีความว่า อักษร 广 (yǎn) เป็นรูปภาพบ้านที่สร้างพิงกับหินผา ด้วยเหตุผลว่า อักษร 广 (yǎn) มีเสียงอ่านคล้องจองกับอักษร 岩 (yán) ซึ่งหมายถึง หิน

ส่วนบันทึกอรรถาธิบายฉัวเหวิน (《说文段注笺》 Shuōwén Duànzhùjiān) ของซูวี ฮ้าว (徐灏 Xú Hào) ตอนหนึ่งระบุว่า “因广为屋，犹言傍崖架屋” (李湘 2021: online) การใช้ อักษร 广 (yǎn) หมายถึง บ้าน ก็เนื่องจากรูปอักษรคล้ายเค้าโครงของบ้านที่ปลูกพิงกับหินผา เกี่ยวกับคำนิยามและการตีความของอักษร 广 (yǎn) ได้แสดงถึงส่วนประกอบของอักษร 廊 (láng) ซึ่งเป็นส่วนเสริมการกลายความหมาย ทำให้อักษร 廊 (láng) มีความหมายขยายออก หมายถึง ระเบียงที่มีหลังคา หรือ ทางเดินที่มีหลังคากันแดดกันฝน

อักษร 廊 ในรูปอักษรจ้วนซู
ที่มา: <http://zidian.kxue.com>

อักษร 郎 (láng): ส่วนบอกเสียงของอักษร 廊 (láng)

อักษร 郎 (láng) คือ ส่วนบอกเสียงหรือสัญลักษณ์เสียง (声旁 shēngpáng) ของอักษร 廊 (láng) ในอักขรานุกรมลายสือจีนฉัวเหวิน (《说文》 Shuōwén) ระบุว่า “从邑良声。鲁当切。”

อักษร 郎 (láng) ประกอบด้วยอักษร 邑 (yì) (หรือรูปหมวดคำบอกความหมาย คือ 阝) ส่วนบอกความหมายหมายถึง เมือง, นครรัฐ และมีอักษร 良 (liáng) เป็นส่วนบอกเสียงอ่าน อักษร 邑 (yì) เป็นอักษรแบบรวมความ (会意 huì yì) เกิดจากการรวมความหมายของอักษรจีน 2 ตัวคือ อักษรตัวบน 囧 (wèi) หมายถึง อาณาเขต และอักษรตัวล่าง 巴 (bā) หมายถึง ขุนนางที่ปกป้องท้องพระโรง (《汉典》: online) อักษร 邑 (yì) ซึ่งเป็นส่วนประกอบในอักษร 廊 (láng) จึงส่วนเสริมการกลายความหมาย ทำให้

เกิดความหมายย่ำยที่ จากความหมาย ‘ระเบียงทางเดิน’ เป็นความหมาย ‘ห้องปีกที่อยู่รายล้อมอาคารประธาน’ ดังความหมายในตำราสัทวิทยาอวีเพียน (《玉篇》Yùpiān) สมัยราชวงศ์ใต้ ระบุว่า “廊, 庑下也” อักษร 廊 (láng) หมายถึง ห้องปีก และคำอธิบายของบรมครู ระบุว่า “廊, 堂下周屋也” อักษร 廊 (láng) หมายถึง ห้องปีกรอบอาคารประธาน, และในตำราสัทวิทยากว่างอวี่น (《廣韻》Guǎng yùn) สมัยซ่งเหนือ ระบุว่า “廊, 殿下外屋也” หมายถึง เรือนนอกตำหนัก (曹先擢、苏培成. 1999 : 309) เป็นต้น

อักษร 廊 (láng) เป็นอักษรโครงสร้างประสม ซึ่งอาศัยส่วนประกอบของรูปและเสียงเป็นกลไกในการสร้างความหมายประจำรูป หมายถึง ระเบียง และส่วนเสริมการกลายความหมาย หมายถึง ห้องปีก, ชายคาระเบียง ทำให้อักษร 廊 (láng) เป็นคำที่มีหลายความหมาย

3. คำประสมที่มีคำว่า 廊 (láng) ประกอบรวม

การเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี ทำให้การสื่อสารซับซ้อนขึ้น และมีความจำเป็นในการสร้างคำศัพท์ใหม่เพิ่มขึ้นตามความต้องการของสังคมที่เปลี่ยนแปลง การสร้างคำใหม่โดยวิธีการประสมคำ โดยนำคำมูลที่เกิดอิสระได้ตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมาประสมกันแล้วกลายเป็นคำใหม่ที่มีความหมายใหม่ขึ้นอีกคำหนึ่ง (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. 2556 : 249) โดยความหมายใหม่เกิดขึ้นอาจเหมือนหรือมีเค้า หรือนัยของความหมายของหน่วยคำที่นำมาประกอบเข้าด้วยกัน (วินัย ภูระหงษ์. 2545 : 76) และบรรจบพันธุเมธา (2544) กล่าวว่า คำที่ประสมกันเข้าเป็นคำใหม่นี้ แต่ละคำไม่ได้มีความหมายคล้ายกันอย่างไรก็ตาม ความหมายสำคัญอยู่ที่คำต้น ส่วนคำตามมาเป็นส่วนขยาย

คำว่า 廊 (láng) เป็นคำหลายความหมาย หมายถึง ระเบียงที่มีหลังคาคลุม ห้องปีก และชายคาระเบียง (พจนานุกรมภาษาจีนปัจจุบัน 《现代汉语词典》Xiàndài Hànyǔ Cídiǎn. 2005 (5): 813 และมีการใช้คำว่า 廊 (láng) ในการสร้างคำประสมเป็นจำนวนมาก ซึ่งปรากฏในอักษรานุกรมซินฮว่า 《新华字典》Xīnhuá Zìdiǎn. 1999: 425, พจนานุกรมภาษาจีนยุคใหม่ 《时代汉语词典》Shídài Hànyǔ Cídiǎn. 2005: 633, พจนานุกรมการใช้ภาษาจีน 《应用汉语词典》Yìngyòng Hànyǔ Cídiǎn. 2000 : 752) พจนานุกรมฉือหยวน (《辞源》(Cíyuán). 1988: 549), พจนานุกรมฉือไฮ่ (《辞海》Cíhǎi, 1988 : 858), ปทานุกรมจีน-ไทย (2005: 1,278), พจนานุกรมภาษาจีนปัจจุบัน (《时代汉语词典》Shídài Hànyǔ Cídiǎn. 2000: 633), พจนานุกรมออนไลน์ (《在线汉语字典》Zàixiàn Hànyǔ Zìdiǎn: online) โดยสามารถจำแนกคำประสม ตามโครงสร้างและวงศ์พท์ความหมายได้ดังนี้

3.1 คำประสมแบบคำขยาย+ คำหลัก 廊 (láng)

โครงสร้าง: วงศัพท์ ความหมาย	ตัวอย่างคำประสมและคำแปล
คำขยาย+คำหลัก 廊 (láng) : ระเบียงที่มีหลังคาคลุม	长廊 (chángláng) ระเบียงยาว 游廊 (yóuláng) ระเบียงทางเดินในสวนจีน 回廊 (huíláng) ระเบียงที่วนรอบ 步廊 (bùláng) ระเบียงทางเดิน 四廊 (sìláng) ระเบียงรอบๆ 走廊 (zǒuláng) ระเบียงทางเดิน 严廊 (yánláng) วิหารคด (ระเบียงฉั่นนบถ) 庙廊 (miàoláng) ระเบียงคด 柱廊 (zhùláng) ระเบียงเสาหิน 风廊 (fēngláng) ระเบียงโปร่งโล่ง 阴廊 (yīnláng) ระเบียงที่มีหลังคาโปร่ง 屎廊 (xièláng) ระเบียงหน้าบ้าน 门廊 (ménláng) มุข 通廊 (tōngláng) ระเบียงโถง 轩廊 (xuānláng) ระเบียงที่มีช่องหน้าต่าง 玻璃环廊 (bōli huánláng) สกายวอล์คกระจกใส 拱廊 (gǒngláng) อาเขตหรือทางเดินมีหลังคาเรียงรายเป็นช่องโค้ง
คำขยาย+ คำหลัก 廊 (láng) : ห้องปิก, โรง , โถง	朵廊 (duǒláng) ห้องปิกสองข้าง 僧廊 (sēngláng) ห้องพักของสงฆ์ 指廊 (zhǐláng) อาคารเทียบเครื่องบิน 贮廊 (zhùláng) ห้องเก็บของ 艺廊 (yìláng) แกลเลอรี/ห้องศิลปะ 画廊 (huàláng) แกลเลอรี 发廊 (fāláng) ร้านทำผม 客运廊 (kèyùnláng) โถงผู้โดยสารขาออก 酒廊 (jiǔláng) โรงเหล้า 车廊 (chēláng) โรงรถ

คำประสมแบบคำขยาย+คำหลัก 廊 (láng) โดยคำว่า 廊 (láng) ทำหน้าที่เป็นคำหลัก และมีคำขยายข้างหน้า ทำให้คำประสมมีความหมายกว้างออกและหลากหลาย ซึ่งวงศัพท์ความหมายยังคงสัมพันธ์กับความหมายเดิมของคำว่า 廊 (láng) และจากการเทียบเคียงความหมายของคำประสมเป็นภาษาไทย คำว่า 廊 (láng) สามารถเทียบเคียงเป็นภาษาไทยได้หลายคำได้แก่ ระเบียง เฉลียง มุข ห้องปิก อาคารโถง ส่วนคำว่า 车廊 (chēláng) โรงรถ, 酒廊 (jiǔláng) โรงเหล้า, 炭廊 (huīláng) โรงถ่าน, 瓦廊 (wǎláng) โรงทำกระเบื้อง, 糖廊 (tángláng) โรงน้ำตาล ซึ่งพบในพจนานุกรมจีน-ไทย (ชวน เขียวโซลิต. 2505: 1,278) นั้น นิรันดร นาคสุริยันต์ ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจีนแต่จีว (2560: ออนไลน์) กล่าวว่า การใช้คำว่า 廊 (láng) แทนคำไทยว่า “โรง” เป็นลักษณะของการใช้คำในเฉพาะสังคมเมืองไทยเท่านั้น คำประสมข้างต้น จึงเป็นลักษณะเฉพาะการใช้คำศัพท์ภาษาจีนในประเทศไทย

3.2 คำประสมแบบ คำขยาย 廊 (láng) + คำหลัก (คำนาม)

โครงสร้าง: วงศัพท์ ความหมาย	ตัวอย่างคำประสมและคำแปล
廊(láng) + คำหลัก : ระเบียง	廊道 (lángdào) ระเบียงทางเดิน 廊桥 (lángqiáo) สะพานเทียบเครื่องบิน/วงช้าง
廊(láng) + คำหลัก: ห้องปีก / เรือนนอก	廊屋 (lángwū) ห้องปีก 廊庑 (lángwū) ห้องปีก 廊室 (lángshì) ห้องปีก 廊第 (lángdì) ห้องพักขุนนาง 廊房 (lángfáng) ห้องรับรองพ่อพานิชย์ในสมัยต้นสมัยหมิง/ห้องปีก 廊头 (lángtóu) ห้องคลังเงิน 廊餐 (lángcān) ห้องเสวยพระกายาหาร 廊庙 (lángmiào) ห้องพระโรง, ราชสำนัก 廊朝 (lángcháo) ห้องพระโรง
廊(láng) + นาม : สิ่งก่อสร้าง	廊檐 (lángyán) ชายคาระเบียง 廊牙 (lángyá) ปลายเชิงชายทรงแหลม 廊腰 (lángyāo) จุดเชื่อมระเบียงทางเดิน

คำประสมแบบ คำขยาย 廊 (láng) + คำหลัก (คำนาม) โดยคำว่า 廊 (láng) ทำหน้าที่เป็นคำขยายหน้าคำอื่น ซึ่งวงความหมายของคำประสมยังคงสัมพันธ์กับความหมายเดิมของคำว่า 廊 (láng) และจากการเทียบเคียงความหมายของคำประสมเป็นภาษาไทย คำว่า 廊 (láng) สามารถเทียบเคียงเป็นภาษาไทยได้หลายคำ ได้แก่ ระเบียง ห้องปีก เชิงชาย ห้องพระโรง

3.3 คำประสมแบบ คำขยาย 廊(láng) + คำหลัก (คำนาม)

โครงสร้าง: วงศัพท์ ความหมาย	ตัวอย่างคำประสมและคำแปล
廊(คำขยาย)+ นาม (คำหลัก) : บุคคลที่มีหน้าที่ รับผิดชอบในภารกิจ บางอย่าง	廊朝器 (lángcháoqì) ขุนนางผู้ที่รับผิดชอบภารกิจสำคัญในสมัยโบราณ 廊庙器 (lángmiàoqì) ขุนนางคนสำคัญในราชสำนัก 廊主 (lángzhǔ) ผู้จัดการโรงงาน (หลงจู้)

คำประสมแบบ คำขยาย 廊(láng) ~ + คำหลัก (คำนาม) โดยคำหรือวลีที่มีคำว่า 廊 (láng) ประกอบรวม ทำหน้าที่เป็นคำขยายหน้าคำนามวงศัพท์บุคคล คือ คำว่า 器 (qì) หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถ (พจนานุกรมภาษาจีนปัจจุบัน 《现代汉语词典》(Xiàndài Hànyǔ Cídiǎn). 2005: 1,082), คำว่า 主 (zhǔ) หมายถึง เจ้าของทรัพย์สินสมบัติ/ฝ่ายรับผิดชอบจัดการ (พจนานุกรมภาษาจีนปัจจุบัน 《现代汉语词典》(Xiàndài Hànyǔ Cídiǎn). 2005: 1,778), ทำให้วงศัพท์ความหมายมีการเปลี่ยนแปลงเป็นวงศัพท์บุคคล แต่ยังคงมีเค้าของความหมายคำว่า 廊 (láng) อยู่ ซึ่งจากการเทียบเคียง

ความหมายคำประสมภาษาจีนเป็นภาษาไทย คำว่า 廊 (láng) สามารถเทียบเคียงเป็นภาษาไทยได้หลายคำ ได้แก่ ราชอาณาจักร โรงงาน

คำว่า 廊 (láng) ซึ่งเป็นคำนามทั่วไป เมื่อใช้สร้างเป็นคำประสม ความหมายใหม่ที่เกิดขึ้น ยังคงสัมพันธ์กับวงศัพท์ความหมายของคำว่า 廊 (láng) ซึ่งสามารถเทียบเคียงเป็นคำประสมในภาษาไทยได้โดยตรง ซึ่งหมายถึงสิ่งที่ปรากฏมีอยู่ในสังคมไทย

4. เสียงอ่านของอักษร 廊 (láng)

อักษรจีนเป็นอักษรรูปภาพ ซึ่งเป็นหน่วยของความหมายและเสียงในตัว ดังนั้น การกำกับเสียงอ่านอักษรจีนโบราณ อาศัยวิธีการใช้อักษรจีนที่มีเสียงคล้ายคลึงกันกำกับเสียงอ่านอักษรจีนอีกตัวหนึ่ง ดังเช่น เสียงอ่านของอักษร 廊 (láng) ในอักษรานุกรมหลายสื่อจีน ชิวเหวิน (《说文》 Shuōwén) ระบุว่า “廊, 从广郎声” หมายความว่า อักษร 廊 (láng) มีเสียงอ่านเหมือนอักษร 郎 (láng) และวิธีฝานเฉีย (反切法 fǎnqiēfǎ) คือ วิธีการใช้อักษรจีน 2 ตัวผสมเสียง ดังปรากฏการกับเสียงอ่านอักษร (láng) ในตำราถึงอวี่น¹ (《唐韻》 Tángyùn) ระบุว่า “魯當切” (lǔdāng qiè), ตำราจื่อวี่นและตำราอวี่นฮู่ (《集韻》 Jíyùn, 《韻會》 Yùnhuì) ระบุว่า “盧當切” (lúdāng qiè), และตำราเจิ้งอวี่น (《正韻》 Zhèngyùn) ระบุว่า “魯堂切” (lǔdāng qiè) โดยการผสมหน่วยเสียงพยัญชนะของอักษรตัวแรกกับหน่วยเสียงสระของอักษรจีนตัวหลัง เช่น “魯當切” โดยออกเสียงหน่วยเสียงพยัญชนะ /l/ ของอักษร 魯 (lǔ) ผสมรวมกับหน่วยเสียงสระ /ang/ ของอักษร 當 (dāng) อ่านว่า lang เป็นต้น

อักษร 廊 (láng) ในภาษาจีนถิ่นได้มีการอ่านที่แตกต่างกันในแต่ละท้องถิ่น ดังนี้

การอ่านอักษร 廊 เป็น long2 ได้แก่ กลุ่มภาษาแคะ (客家话 Kèjiāhuà)² หรือฮากกา (Hakka Chinese) สำเนียงถิ่นชิวเถา (汕头角腔 Shàntóu jiǎoqiāng) สำเนียงถิ่นเหมยเฉียน (梅县腔 Méixiàn qiāng) สำเนียงถิ่นซือเฉียนไต้หวั่น (台湾四县腔 Táiwān sìxiànqiāng) สำเนียงถิ่นเปาอาน (宝安腔 Bǎoān qiāng) และสำเนียงถิ่นไห่ลู่ (海陆腔 Hǎilù qiāng) กลุ่มภาษากวางตุ้ง (粤语 Àoyǔ)³ ได้แก่ ภาษากวางตุ้ง กรุงเทพฯ (曼谷广府话 Màngǔ guǎngfǔhuà) (《汉典》 Hàndiǎn:online) สำเนียงหมิ่นหนาน (《汉语方言发音字典》 Hànyǔ Fāngyán Fāyīn Zìdiǎn:online)

การอ่านอักษร 廊 เป็น long3 ได้แก่ สำเนียงลู่เฟิง (陆丰腔 Lùfēngqiāng) (《汉典》 Hàndiǎn:online)

การอ่านอักษร 廊 เป็น long4 ได้แก่ ภาษากวางตุ้ง (粤语 Àoyǔ) (《汉典》 Hàndiǎn:online)

1 ถึงอวี่น คือ ตำราสัทวิทยาฉบับปรับปรุงจาก ตำราเฉียอวี่น 《切韵》 เรียบเรียงขึ้นโดยขุนหลินสมย์ราชวงศ์ถัง ค.ศ.732

2 ภาษาจีนแคะ มีภาษาถิ่นอำเภอเหมยเฉียนเป็นหลัก ในพื้นที่แถบตะวันออก ตอนใต้และตอนเหนือของมณฑลกวางตุ้ง แถบตะวันออกเฉียงใต้ของกวางซี ด้านตะวันตกของมณฑลฝูเจี้ยน (หรือฮกเกี้ยน) ตอนใต้ของมณฑลเจียงซี และพื้นที่บางส่วนของหูหนานและเสฉวน

3 ภาษาถิ่นกวางตุ้ง มีภาษาถิ่นกวางโจวเป็นหลัก เป็นภาษาแถบมณฑลกวางตุ้ง แถบตะวันออกเฉียงใต้ของกวางซี รวมถึง ชาวจีนโพ้นทะเลบางส่วนในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

การอ่านอักษร 廊 เป็น lang5 ได้แก่ กลุ่มภาษาหมิ่นหนาน (闽南语 Minnányǔ)¹ สำเนียงภาษาจีนแต้จิ๋วในเขตเมือง (潮州府城话 Cháo zhōu fǔ chéng huà) และภาษาแต้จิ๋วสำเนียงหัวเฉียว (潮州汕头市区 cháo zhōu Shàn tóu shì qū) (《潮州音字典》 Cháo zhōu yīn zì diǎn, online) (《汉语方言发音字典》 Hànyǔ Fāngyán zì diǎn: online)

พจนานุกรมจีน-ไทย (ชวน เขียวโหลิต. 2505: 1,278) ระบุเสียงอ่านอักษร 廊 (láng) ดังนี้ 廊 (láng) อ่านว่า ล่ง, 廊子(lángzi) อ่านว่า หลั่งจื่อ, 廊酒(lángjiǔ) อ่านว่า หลงจิว, 廊朝(lángcháo) อ่านว่า หลั่งเซียว, 廊庑(lángwǔ) อ่านว่า หลั่งบู, 廊房(lángfáng) อ่านว่า หลั่งปิ่ง, 廊檐(lángyán) อ่านว่า หลั่งเซี่ยม, 廊主(lángzhǔ) อ่านว่า หลงจู้ จะได้เห็นได้ว่า อักษร 廊 (láng) ในภาษาจีนแต้จิ๋ว มีเสียงอ่านได้หลายเสียง ซึ่งเป็นการผันเสียงอ่านตามตำแหน่งของอักษร 廊 (láng) ดังที่ นิรันดร นาคสุริยันต์ (2560: ออนไลน์) กล่าวว่า คำว่า “ล่ง” แม้จะสะกดด้วยไม้เอก แต่ออกเสียงวรรณยุกต์โท (เสียงวรรณยุกต์ 5 เสียงคือ ลง หล่ง ล่ง ลั้ง หลง) หากคำว่า “ล่ง” ไปวางอยู่หน้าคำอื่น ต้องผันเสียงโทเป็นเสียงจัตวา จึงต้องออกเสียงเป็น “หลง” เช่น “จิว ล่ง” 酒廊(jiǔláng) แปลว่าโรงเหล้า แต่ถ้าเป็น “หลง จิว” 廊酒(lángjiǔ) แปลว่าเหล้าโรง ในทำนองเดียวกัน ผู้ควบคุมดูแล หรือผู้จัดการโรงงานหรือธุรกิจร้านค้า เรียกว่า “หลง จู้” 廊主(lángzhǔ) คนไทยได้ยืมคนแต้จิ๋วเรียก “หลงจู้” หรือ “หลงจู้” นอกจากนี้ คุณนิรันดร นาคสุริยันต์ ยังกล่าวว่า การอ่านคำว่า 廊 (láng) เป็น “ล่ง” นี้ เป็นสำเนียงการใช้ในเมืองไทยเท่านั้น (เพราะใช้แทนคำไทยว่า “โรง”) ซึ่งไม่ปรากฏการออกเสียงลักษณะดังกล่าวในแถบแต้จิ๋วเมืองจีน โดยปกติคำว่า 廊 (láng) ภาษาจีนแต้จิ๋ว อ่านออกเสียงว่า “ลั้ง” (lang5) เช่น คำว่า 廊 (láng) อ่านว่า ลั้ง, 走廊(zǒuláng) อ่านว่า เจ่าลั้ง แปลว่าเฉลียง หรือระเบียง

อักษร 廊 (láng) ซึ่งในภาษาจีนโบราณใช้อักษร 郎 (láng) กำกับเสียงอ่าน ในภาษาจีนถิ่นใต้มีการออกเสียงที่แตกต่างกัน เช่น long2 เป็นการออกเสียงของกลุ่มภาษาฮากกาและกลุ่มหมิ่นหนานส่วนใหญ่, lang5 เป็นสำเนียงภาษาแต้จิ๋วในเขตเมืองและภาษาแต้จิ๋วเขตหัวเฉียว ส่วน “ล่ง” หรือ “ลั้ง” เป็นสำเนียงภาษาจีนแต้จิ๋วในเมืองไทย ทั้งนี้ขึ้นกับการผันเสียง หากแต่ การออกเสียงที่แตกต่างกันนี้ เป็นการกลายเสียงที่มีลักษณะการย้ายเสียงสระ (sound shift) คือ การเปลี่ยนเสียงหรือย้ายเสียงจากเสียง /lang/ เป็น /long/ ในภาษาจีนถิ่น และการกลายเสียงวรรณยุกต์ เป็นการเปลี่ยนแปลงจากหน่วยเสียง /lang2/ เป็นหน่วยเสียง /lang5/ ในภาษาจีนถิ่น

5. คำว่า ลั้ง (lóng) : การใช้ภาษาและการเปลี่ยนแปลงทางความหมาย

คำว่า ลั้ง (lóng) เป็นการออกเสียงตามสำเนียงภาษาจีนแต้จิ๋ว ซึ่งเป็นชาวจีนโพ้นทะเลกลุ่มใหญ่ในประเทศไทยตั้งแต่สมัยโบราณ คำว่า ลั้ง (lóng) มาจากอักษร 廊 (láng) ในภาษาจีน และเป็นคำยืมที่ใช้เรียกอาคารสไตล์จีนที่มีห้องปีกหรือระเบียงสองข้างยื่นออกไปจากตัวอาคารประธาน ซึ่งเป็นอาคารบ้านพักอาศัยของชาวจีนในสังคมไทยยุคเก่า คำว่า ลั้ง (lóng) จึงเป็นคำยืมที่เกิดขึ้นจากความใกล้ชิดและอยู่ในสังคมเดียวกัน (intimate borrowing) หากแต่ การที่สังคมมีการเปลี่ยนแปลงไป คำว่า ลั้ง (lóng) ที่ปรากฏในสื่อเอกสาร

1 ภาษาถิ่นฮกเกี้ยนใต้ มีภาษาถิ่นเซี่ยเหมินเป็นหลัก ได้แก่ ภาษาแต้จิ๋ว ภาษาถิ่นแถบทางใต้ของมณฑลฝูเจี้ยน และบางพื้นที่แถบตะวันออกของมณฑลกวางตุ้ง และเกาะไหหลำ รวมถึงไต้หวัน

ภาษาไทยหลายประเภทเช่น หนังสือพิมพ์ เอกสารรายงานวิชาการ วิทยานิพนธ์ และเป็นชื่อสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในกรุงเทพมหานคร มีการเปลี่ยนแปลงด้านความหมายอย่างไร เนื่องจากคำว่า ล้ง ยังไม่ปรากฏการบรรจุคำในพจนานุกรมไทย การทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของคำว่า ล้ง (Lǒng) จึงต้องอาศัยการตีความตามบริบทของภาษา และการเปรียบเทียบกับความหมายของคำว่า 廊 (Láng) ประกอบการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงทางความหมายในบริบทของสังคมไทย ดังนี้

5.1 การใช้คำว่า ล้ง (Lǒng) เป็นคำบอกชื่อสถานที่ "ฮวยจู่ล้ง" (火船廊 huǒchuánláng: คำแปล ทำเรือกลไฟ)

“ฮวยจู่ล้ง” เป็นคำบอกชื่อสถานที่ ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยตัวอาคารโกดังเก่าและทำเรือกลไฟเก่า ในสมัยโบราณท่าเรือแห่งนี้ เป็นท่าเรือที่ชาวจีนนิยมใช้เดินทางทางทะเล และเข้ามาค้าขายหรือย้ายถิ่นฐานมาตั้งรกรากที่ประเทศไทย โดยมาเทียบท่าเรือขึ้นฝั่งที่ทำแห่งนี้ นอกจากนี้ ยังเป็นแหล่งการค้าธุรกิจ โดยมีอาคารร้านค้าและโกดังเก็บสินค้าที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ เช่น จีน สิงคโปร์ ฮองกง ฯลฯ (มติชนออนไลน์) คำว่า ฮวยจู่ล้ง (火船廊 huǒchuánláng) เป็นโครงสร้างวลีภาษาจีน ประกอบด้วย ฮวยจู่ + ล้ง (เรือกลไฟ+ล้ง [โกดัง]) โดยคำว่า ล้ง เป็นคำหลัก และคำว่า ฮวยจู่ (火船 huǒchuán) เป็นคำขยาย การใช้คำว่า ล้ง (Lǒng) เป็นชื่อสถานที่ “ฮวยจู่ล้ง” เนื่องจากมีอาคารเก่าแก่สถานที่รวบรวมสินค้า หรือโกดัง โดยใช้คำว่า ล้ง (Lǒng) แทนคำภาษาไทยที่หมายถึง อาคารโกดังเก่า ตัวอาคาร “ล้ง” (Lǒng) เป็นสถาปัตยกรรมจีนประกอบด้วยอาคารประธานและห้องปีกเรียงรายขนานเป็นกำแพงสองข้างๆ เป็นตัว ยู ซึ่งมีความหมายที่สอดคล้องกับความหมายของคำว่า 廊 (Láng) หมายถึง อาคารแบบจีนมีระเบียงทางเดินเป็นห้องปีกเรียงรายสองข้าง

5.2 การใช้คำว่า ล้ง (Lǒng) แทนคำภาษาไทยคำว่า “โรงคัดบรรจุผลไม้” ดังปรากฏในข้อความต่อไปนี้

รายงานการพิจารณาศึกษาเรื่อง การตั้งโรงคัดบรรจุผลไม้ (ล้ง) ของผู้ประกอบการชาวต่างชาติในจังหวัดจันทบุรี ของคณะกรรมการพาณิชย์ การอุตสาหกรรมและการแรงงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

“..... ปัญหาอุปสรรคสำคัญที่ทำให้ล้งไทยเสียเปรียบล้งจีน

ข้อมูลจากศูนย์วิจัยพืชสวนจังหวัดจันทบุรี ขณะนี้มีโรงคัดบรรจุผลไม้ (ล้ง) ที่ได้รับการรับรองคุณภาพและมาตรฐาน GMP แล้ว ในจังหวัดจันทบุรีทั้งสิ้น 122 โรง ในจำนวนนี้เป็นล้งของพ่อค้าชาวจีนเกือบครึ่งหนึ่งของล้งทั้งหมด ผลไม้ส่งออกโดยเฉพาะทุเรียนที่ส่งไปตลาดจีนส่วนใหญ่ เป็นการส่งออกโดยล้งจีนซึ่งเข้ามาประกอบธุรกิจ.....”

(คณะกรรมการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ. 2559 : 3)

รายงานวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเกษตรกรผู้ปลูกทุเรียน ผู้รับซื้อทุเรียนและล้งเงินในจังหวัดจันทบุรี “ทุเรียนเป็นผลไม้ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจชนิดหนึ่งซึ่งกำลังถูกแทรกแซงจากกลุ่มนายทุนจีนเข้ามาตั้งโรงคัดบรรจุผลไม้ (ล้ง หรือ ล้งเงิน)”

(จอนนี่ สว่างศรีสกุลพร, ดร.กฤษ จรินทร์ : ออนไลน์)

บทความออนไลน์ “ข้อมูลจากการค้าภายในจังหวัดลำพูน ที่เปิดเผยต่อสาธารณชน มีนา 2559 ที่ผ่าน มาว่าในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาธุรกิจจีนเริ่มเข้ามาลงทุนในพื้นที่ จ.ลำพูน มากขึ้น โดยเปลี่ยนจากตัวแทนขาย ลำไย มาเป็นผู้ร่วมลงทุน หรือเทคโอเวอร์กิจการโรงรับซื้อลำไยหรือ ‘ล้งลำไย’ ” (TCU. 2559: ออนไลน์)

ข่าวออนไลน์ “พ่อแม่เริ่มธุรกิจล้งผลไม้ (มังคุด) จากศูนย์ เงินทุนมีไม่มาก เป็นธุรกิจใหม่ที่พ่อเปลี่ยน จากค้าพลอยมาทำสวนผลไม้ สวนยางพารา นาทุ้ง และล้งมังคุดทำมา 26 ปีแล้ว”

(กาญจนา จินตกานนท์. 2560 : ออนไลน์)

ข่าวออนไลน์ “สมุทรสาคร – ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดฯ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบล้งปลา- ล้งหมึก พื้นที่ ต.ท่าจีน พบต่างตัวผิดกฎหมาย จ่อเอาผิดนายจ้าง” (กิติกร นาคทอง. 2564 : ออนไลน์)

การใช้คำว่า ล้ง (lǒng) แทนคำภาษาไทย คำว่า โรงคัดบรรจุผลผลิตผลไม้หรือสัตว์น้ำ หมายถึงอาคาร โถงหรือโรงเรือนขนาดใหญ่ หรือโกดัง เป็นสถานที่ที่มีพื้นที่กว้างขวางเพื่อใช้รวบรวมและคัดสรรผลผลิตทางการเกษตรเพื่อการส่งออก ความหมายของคำว่า ล้ง ยังคงมีเค้าเดิมของคำว่า 廊 (láng) หมายถึง ห้องหรืออาคารโถง เช่น คำว่า 贮藏廊 (zhùcáng láng) หมายถึง ห้องเก็บของ 展厅 (zhǎnláng) หมายถึง อาคารนิทรรศการ 画廊 (huàláng) หมายถึง แกลเลอรี คำว่า 廊 ซึ่งหมายถึง อาคารโถง หากแต่ในภาษาจีนไม่ปรากฏการใช้ 廊 ประกอบกับคำว่า ผลผลิตทางการเกษตร ซึ่งในที่นี้คำว่า ล้งทุเรียน เป็นคำศัพท์ที่รู้จักในสังคมไทยเท่านั้น หากแต่ในข่าวจีนกลับใช้คำว่า 榴莲仓库 (liúlián cāngkù) โดยใช้คำว่า 仓库 (cāngkù โถง) การใช้คำว่า ล้ง (lǒng) แทนคำว่า โรงคัดบรรจุผลผลิตผลไม้ เป็นปรากฏการณ์การใช้คำยืม ภาษาจีน ซึ่งได้รับอิทธิพลการใช้ภาษาจากการใช้คำว่า 廊 (láng) ในภาษาจีนถิ่นแต้จิ๋ว ดังปรากฏความหมายของคำว่า 廊 (láng) อ่านว่า ล่ง ใช้แทนคำว่า โรง (ชวน เขียวโชติ. 2505 : 1,278)

5.3 การใช้คำว่า ล้ง แทนคำภาษาไทยคำว่า บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ประกอบการรวบรวมผลไม้เพื่อส่งออก หรือ พ่อค้าคนกลาง ดังปรากฏในข้อความต่อไปนี้

บทความออนไลน์ “ แต่เมื่อเวลาผ่านไป นักธุรกิจจีน หรือที่เรียกว่า “ล้งจีน” นั้น ไม่ได้รับซื้อผลไม้จากผู้รวบรวมอย่างเดียว มีการเข้าไปซื้อแบบเหมาสวน....

กฎหมายการนำเข้าผลไม้ของจีนก็ระบุชัดเจนว่า “ต้องนำเข้าผ่านบริษัทจีน” การที่ล้งจีนมีตลาดอยู่ในมือ ในอนาคตย่อมสามารถกำหนดราคาได้ตามที่ต้องการ การเข้ามาของล้งจีนเข้ามาในหลากหลายรูปแบบตาม จังหวัดต่างๆ ของไทยที่แตกต่างกัน” (อิทธิ พิศาลวานิช. 2559 : ออนไลน์)

ข่าวออนไลน์ “ปัจจุบันล้งจีนมีบทบาท และกลายเป็นกลไกสำคัญในการกำหนดราคาผลไม้จากเกษตรกรมากกว่าล้งไทย เนื่องจากนักธุรกิจจีนมีเงินทุนมากกว่า” (Thaiquote. 2561: online)

ข่าวออนไลน์ “อีกหนึ่งปัจจัยยังมาจากพ่อค้าจากจีนที่เข้ามากว้านซื้อผลไม้จากไทยไปขายที่ประเทศจีน ผ่านพ่อค้าคนกลางหรือที่เรียกว่า ‘ล้ง’ ” (ข่าวไทยพีบีเอส. 2559: ออนไลน์)

ข่าวออนไลน์ “กลุ่มผู้รวบรวมผลผลิต ในพื้นที่ภาคเหนือ (ล้งชุมชน เชียงใหม่-ลำพูน) กล่าวว่า เท่าที่ติดตามสถานการณ์ แพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา นั้น หากระยะเวลา 3-6 เดือน จะเข้าสู่ภาวะปกติ เกรงว่าผลไม้ที่เป็นพืชเศรษฐกิจหลัก ๆ ภาคเหนือ โดยเฉพาะลำไย อาจจะได้รับผลกระทบด้านราคา”

(เชียงใหม่นิวส์. 2563 : ออนไลน์)

ข่าวออนไลน์ “‘ล้งลำไย-ทุเรียน’ ก่อปัญหาใหม่ทำลายตลาด แอบขายลำไยลูกร่วงด้วยคุณภาพโยกกำไรอื้อ ”

(ประชาชาติธุรกิจ. 2560: ออนไลน์)

การใช้คำว่า ล้ง (lóng) หรือ ล้งจิ้น (lóngjìn) แทนคำไทยที่หมายถึง นายทุนชาวจีน ผู้ประกอบการผลไม้รายใหญ่ หรือ พ่อค้าคนกลางที่ทำหน้าที่รวบรวมผลไม้เพื่อส่งออก รวมถึงใช้หมายถึง กลุ่มบุคคลที่รวบรวมผลผลิต เรียกว่า ล้งชุมชน การใช้คำว่า ล้ง(lóng) ในลักษณะดังกล่าว เป็นการเปลี่ยนแปลงจากวงศัพท์อาคารโกดัง มาเป็นวงศัพท์บุคคล หมายถึง บุคคลที่ทำหน้าที่รวบรวมผลผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเพื่อการส่งออก เป็นการกลายความหมายในลักษณะย้ายที่ (transference)

5.4 การใช้คำว่า ล้ง เชิงอุปสรรคณ์แบบแทนที่ “พฤติกรรมการกว้านซื้อผลผลิตการเกษตร” ดังปรากฏในข้อความต่อไปนี้

“การเข้ามากว้านซื้อผลไม้ในประเทศไทยของนักธุรกิจจีนผ่านผู้รวบรวมผลไม้คนไทยหรือที่เรียกกันว่า “ล้ง” เพื่อส่งออกไปประเทศจีนคึกคักมาอย่างต่อเนื่องตลอดช่วง 2-3 ปีมานี้”

(จักรกฤษณ์ แวควลัยหงษ์, ชาวโพสต์ทูเดย์ออนไลน์)

“กลุ่มจีนเป็นทุนขนาดใหญ่ เข้ามาถูกต้องตามกฎหมาย ยึดตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ หากปล่อยให้เป็นอย่างนี้จะมีผลกระทบร่างเป็น “ล้งจิ้น” สร้าง Campus จีน สาขาประเทศไทย ที่มีอิทธิพลเหมือน ‘ล้งจิ้น’ ที่เข้าครอบงำตลาดการค้าผลไม้ไทย จนเกษตรกรเจ้าของสวนมีสถานะเป็นคนเฝ้าสวน ขณะที่ล้งไทยสูญพันธุ์!”

(ผู้จัดการออนไลน์. 2562 : ออนไลน์)

“รัฐสั่งสืบทางลับ ‘ทุนจีน’ ซ้อมหา ‘ล้งไทย’ หวังรุกคืบสู่ ‘ล้งจิ้น’ เหมือนที่ยึดตลาดผลไม้ไทย!”

(ผู้จัดการออนไลน์. 2562 : ออนไลน์)

การใช้คำว่า “ล้ง” (lóng) หรือ “ล้งจิ้น” (lóngjìn) แทนที่ความหมาย “พฤติกรรมการกว้านซื้อผลผลิตการเกษตร” โดยการใช้คำว่า “ล้งจิ้น” (lóngjìn) เป็นอุปสรรคณ์ (metaphor) ในการถ่ายโยงความหมาย “พฤติกรรมการกว้านซื้อและครอบงำผลผลิตการเกษตร” เข้ากับ “พฤติกรรมการกว้านซื้อองค์กรการศึกษา” เข้าด้วยกัน โดยใช้คำว่า เป็น เหมือน “ลักษณะของล้งจิ้นที่มีพฤติกรรมการกว้านซื้อผลไม้จำนวนมาก” ดังที่แบลค (Black, 1979) กล่าวว่า อุปสรรคณ์ตามแนวคิดแบบการแทนที่ (substitution view) อุปสรรคณ์เป็นการแทนที่ด้วยคำที่มีความหมายตรงตามรูปซึ่งเข้ากับบริบท อุปสรรคณ์จึงเป็นการใช้ภาษาให้เกิดภาพพจน์ (อ้างใน ศรีวิรา ผาสุขตี. 2558: 86) การใช้คำว่า ล้ง (lóng) เชิงอุปสรรคณ์แบบการแทนที่ (substitution view)

ดังกล่าว ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากวงศัพท์อาคารก่อสร้าง ซึ่งหมายถึง โกดัง, โรงคัดแยกผลผลิต มาเป็นวงศัพท์พฤติกรรมการกว้านซื้อผลผลิตเกษตร แต่ยังมีเค้าความหมายเดิม หมายถึง “การรวบรวมผลผลิต”

บทสรุป

คำว่า ลั่ง (Lóng) เป็นคำยืมภาษาจีน มีเสียงอ่านสำเนียงภาษาจีนแต้จิ๋ว เป็นคำในภาษาจีนคือ อักษร 廪 (Lǎng) ซึ่งคำว่า 廪 (Lǎng) ทั้งในระดับคำเดี่ยวและคำประสม สามารถเทียบเคียงเป็นคำไทยทั่วไปได้หลายคำ เช่น คำว่า ระเบียบ, ห้องปีก, ชายคาบ้าน, มุข เป็นต้น และคำว่า ลั่ง (Lóng) เป็นการยืมคำมาใช้แทนคำไทย คำว่า โรง เช่นโรงคัดแยกผลผลิต ได้แก่คำว่า ลั่งจีน ลั่งทุเรียน ลั่งลำไย ลั่งปลา ซึ่งมีความหมายในลักษณะกว้างออก (widening of meaning) แต่ยังมีเค้าความหมายเดิมของคำว่า 廪 (Lǎng) ที่หมายถึง ห้องเก็บของ และยังมีการใช้คำว่า คำว่า ลั่ง (Lóng) หมายถึง อาคารแบบจีนที่มีห้องปีกสร้างยื่นออกไปนอกอาคารประธานทั้งสองข้างด้วย นอกจากนี้ ยังมีการใช้คำว่า ลั่ง (Lóng) ในความหมายโดยนัย หมายถึง นักลงทุนชาวจีนที่ทำการรวบรวมผลผลิตการเกษตรเพื่อการส่งออก ซึ่งเป็นการกลายความหมายในลักษณะความหมายย้ายที่ (transference) จากวงศัพท์อาคารโกดังมาเป็นวงศัพท์บุคคล และการใช้คำว่า “ลั่ง” (Lóng) เชิงอุปลักษณ์ การแทนที่ (substitution view) หมายถึง ‘พฤติกรรมการกว้านซื้อผลผลิต’

บรรณานุกรม

- กาญจนา จินตกานนท์. (19 สิงหาคม 2560) “อธชา คมบาง จันทบุรี ลั่งผลไม้คนไทย...” เทคโนโลยีชาวบ้าน. [ออนไลน์] สืบค้นจาก [https:// www. technologychaoban.com/marketing/article_27104](https://www.technologychaoban.com/marketing/article_27104) (15 สิงหาคม 2564)
- กิติกร นาคทอง. (11 พฤษภาคม 2564) “สมุทรสาครบุกคั้นลั่งปลา-ลั่งหมึก กวาดล้างแรงงานต่างด้าว...” [ออนไลน์] สืบค้นจาก <https://www.77kaoded.com/news/kittikorn/2110912> (15 สิงหาคม 2564)
- ชาวไทยพีบีเอส. (22 พฤษภาคม 2559) “ชาวสวนทุเรียนหวั่นลั่งจีนเพิ่มจำนวน ...” [ออนไลน์] สืบค้นจาก <https://news.thaipbs.or.th> (20 สิงหาคม 2564)
- คณะกรรมการธิการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ. (2559). รายงานผลการศึกษา เรื่อง การตั้งโรงคัดบรรจุผลไม้ (ลั่ง) ของผู้ประกอบการชาวต่างชาติในจังหวัดจันทบุรี กรุงเทพฯ : สำนักการพิมพ์สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
- จอนนี่ สว่างศรีสกุลพร และกฤษ จรินทร์. บทความวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเกษตรกรผู้ปลูกทุเรียน ผู้รับซื้อทุเรียนและลั่งจีนในจังหวัดจันทบุรี [ออนไลน์] สืบค้นจาก <http://www.exmba.buu.ac.th/ACADEMIC/Poster2015/poster126.pdf> (15 สิงหาคม 2564)
- จักรกฤษณ์ แววดคล้ายหงษ์. (8 พฤษภาคม 2559) “จีนกินรวบผลไม้ ลั่งกระเจิง ชาวสวนระทม.” โพสต์ทูเดย์. [ออนไลน์] สืบค้นจาก <https://www.posttoday.com/politic/report/430731> (21 สิงหาคม 2564)
- ชวน เชี่ยวโชลิต. (2505). ปทานุกรมจีน-ไทย. พระนคร: บริษัท นานมี จำกัด

- เชียงใหม่นิวส์. (9 กุมภาพันธ์ 2563) “เกษตรกรเหนือหวั่น ล้งจิ้นอ้างคู่ค้ากระทบไวรัสโคโรนา...” [ออนไลน์] สืบค้นจาก <https://www.chiangmainews.co.th/page/archives/1259022/> (20 สิงหาคม 2564)
- นริศ วศินานนท์. (2550). **ร้อยหมวดคำ จำอักษรจีน**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ทฤษฎี
- นิรันดร นาคสุริยันต์. (18 ตุลาคม 2017) “ที่มาของ ‘ฮวย จ้ง ล้ง’ ‘火船廊’” **เพจลูกหลานจีนแต่จิว** [ออนไลน์] สืบค้นจาก <https://sv-e.facebook.com/groups/1543045569292044/permalink/1924967417766522/> (1 ตุลาคม 2564)
- บรรจบ พันธุเมธา. (2530). **ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย**. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- บรรจบ พันธุเมธา. (2544). **ลักษณะภาษาไทย**. (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- บุญเดิม พันล่อม. (2532). “ชุมชนจีนในภาคตะวันออก” [ออนไลน์] สืบค้นจาก <http://www.panrob.com/images/research/chinese-culture-east/c2-> (5 สิงหาคม 2564)
- ประชาชาติธุรกิจ. (7 ธันวาคม 2560) “‘ล้งล้งไย-ทุเรียน’ แผลงฤทธิ์ทุบราคา...” [ออนไลน์] สืบค้นจาก <https://www.prachachat.net/local-economy/news-84568> (12 สิงหาคม 2564)
- ผู้จัดการออนไลน์. (13 ธันวาคม 2562) “รัฐสั่งสืบทางลับ ‘ทุนจีน’ ...” **MGR ONLINE** [ออนไลน์] สืบค้นจาก <https://mgronline.com/specialscoop/detail/9620000118659> (2 สิงหาคม 2564)
- พรพรรณ จันทโรนานนท์. (2564). “ชาวจีนในไทยมาจากไหน ...”, **ศิลปวัฒนธรรม** (ฉบับธันวาคม 2550). [ออนไลน์] สืบค้นจาก https://www.silpa-mag.com/history/article_26173 (5 สิงหาคม 2564)
- พิชณี โสทธิโยธิน. (2555). “คำยืมภาษาจีนแต่จิวในภาษาไทย: ปรากฎการณ์ที่วงศ์พันธ์อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงความหมายการเปลี่ยนแปลงความหมายในภาษาไทย”. **วารสารจีนศึกษา**. 5(5), หน้า129-162.
- มติชนออนไลน์. (20 มกราคม 2564) “กรมเจ้าท่า จับมือ ล้ง 1919 คืบชีวิตท่าเรือ ‘ฮวย จ้ง ล้ง’ แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ไทย-จีน” [ออนไลน์] สืบค้นจาก https://www.matichon.co.th/economy/news_25391018 (13 สิงหาคม 2564)
- มัลลิกา มาภา. (2559). **ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี**
- ราชบัณฑิตยสถาน. **พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542** (2556). กรุงเทพฯ : บริษัทนานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ จำกัด
- ราชบัณฑิตยสถาน. **พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554**. (2556). เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554. กรุงเทพฯ : ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์ จำกัด (มหาชน)
- วินัย ภูระหงษ์. (2545). หน่วยที่ 8 หน่วยคำและการประกอบคำในภาษาไทย 3. ใน **เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 3 (Thai 3)**. หน่วยที่ 7-12 (พิมพ์ครั้งที่ 10) , หน้า.61-88). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์. (2533). **ภาษาและภาษาศาสตร์**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- วิลัยศักดิ์ กิ่งคำ. (2550). ภาษาต่างประเทศในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศรีวิภา ผาสุขดี. (กรกฎาคม-ธันวาคม 2558) “อุปถัมภ์เชิงมนทัศน์ ‘ชีวิต’ ในภาษารัสเซียตามแนวภาษาศาสตร์ปริชาน”. วารสารรามคำแหง. (35) 2, หน้า 85-96.
- ศิริพร ปัญญาเมธิกุล. (2549). การศึกษาความหมาย. (เอกสารประกอบการสอน). กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. พจนานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 [ออนไลน์] สืบค้นจาก <https://dictionary.orst.go.th/> (5 สิงหาคม 2564)
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2556). ภาษาศาสตร์สังคม (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัคร พิศาลวานิช. (6 มิถุนายน 2559) “ล้างเงินรุกผลไม้ไทยกับ 10 แนวทางแก้ปัญหา” กรุงเทพธุรกิจ [ออนไลน์] สืบค้นจาก <https://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/637924> (20 สิงหาคม 2564)
- 广字的字形演变 (2 September 2021) [online] Available: <https://www.pinshiwen.com/yuexie/shuojie/20200802282596.html> (5 August 2021)
- 广 《说文》(书影) [online] Available: <https://baike.sogou.com/PicBooklet>. (5 August 2021)
- 中国社会科学院语言研究所词典编辑. (2000). 《时代汉语词典》(第三版). 北京: 商务印书馆.
- 中国社会科学院语言研究所词典编辑. (2005). 《现代汉语词典》(第五版). 北京: 商务印书馆.
- 汉字廊的基本解释 《字源查询》 [online] Available: <http://qiyuan.chaziwang.com/etymology-15959.html> (5 August 2021)
- 伊井健一郎、董静如等人. (1999). 《新华字典》(汉语拼音版). 太原: 山西教育出版社.
- 李运富、孙倩. (2020) 论汉语词汇语法化与用字变化的互动关系. 北京师范大学学报 (社会科学版) 第 2 期 (总第 278 期) 60-67
- 李圃. (2004). 《古文字诂林》(第 5 册). 上海: 上海教育出版社.
- 李湘 (4 October 2021) “释 ‘广’ ” 《现代语文》杂志. [online] Available: <https://www.zz-news.com/com/xdywyyj/news/itemid-106225.html> (1 August 2021)
- 郎 《汉典》 [online] Available: <https://www.zdic.net/hans/%E9%83%8E> (15 August 2021)
- 郎 《新华字典》 [online] Available: <http://zidian.kxue.com> (1 August 2021)
- 商务印书馆辞书研究中心. (2000). 《应用汉语词典》. 北京: 商务印书馆.
- 廊 《汉语方言发音字典》 [online] Available: <https://cn.voicedic.com/> (1 June 2021)
- 廊 《汉辞网》 [online] Available: <http://www.hydc.com/cd/fenlei/f3958-001.htm> (20 June 2021)
- 廊 《在线汉语字典》 [online] Available: <http://xh.5156edu.com/ciyu> (1 August 2021)
- 廊 《百度百科》 [online] Available: <https://baike.baidu.com> (7 June 2021)

- 曹先擢、苏培成. (1999). 《汉字形义分析字典》. 北京: 北京大学出版社.
- 廊的音韵方言《汉典》 [online] Available: <https://www.zkdic.net/hans/%E5%BB%8A> (1 June 2021)
- 廊《教育云线上成语字典》 [online] Available: <https://pedia.cloud.edu.tw/Entry/Detail> (1 August 2021)
- 廊《潮州·母语》 [online] Available: <https://www.mogher.com> (1 August 2021)
- 廊《潮州音字典》 [online] Available: <http://www.czyzd.com> (1 August 2021)
- 辞海编辑委员会. (1988). 《辞海》. 上海: 上海出版社.
- 辞源编辑委员会. (1988). 《辞源》. 北京: 商务印书馆.
- OOM. (20 February 2018) “LHONG 1919 (ล้ง 1919)” **Life and Home Magazine** [online] Available: <https://lifeandhomemag.com/th/2018/02/04/lhong1919-> (12 August 2021)
- TCIJ. (8 พฤษภาคม 2559) “จีนรักคิ๊บทำ ‘ล้งจิ้น’ ...” [ออนไลน์] สืบค้นจาก <https://www.tcijthai.com/news/2016/08/scoop/6187> (15 สิงหาคม 2564)
- Thaiquote. (30 กรกฎาคม 2561) “การรักคิ๊บของ ‘ล้งจิ้น’ ไทยต้องยืนด้วยตัวเอง” [ออนไลน์] สืบค้นจาก <https://www.thaiquote.org/content/210452> (20 สิงหาคม 2564)

	Name and Surname (姓名) : Wilai Limthawaranun
	Highest Education (最高学历) : Ph. D.
	University or Agency (任职院校或单位) : Burapha University
	Field of Expertise (专业领域) : - Chinese Languages - Chinese-Thai Translation - Chinese Teaching
	Address (地址) : 169 Oriental of Department, Faculty of Humanities and Social Science, Burapha University 20131

